

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м. — 7 л.
За отранство за 6 м. — 14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 15 ст. на кв. см.

Варшавска

Градската библиотека

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНС

Мелница понеделникъ, срѣда и п.

ДЕНЬ СВѢТЪ

Празникътъ на родната ни просвѣта. — Договорътъ за миръ между съюза и Ромъния. — 7 май въ замъка Вотре-
чени. — Прѣдизборната декларация на ромънското правителство. — Прѣгледъ на пресата. — Изъ чужбина. — Ро-
мъния за Добруджа въ 1878 г. — На бойнитѣ фронтове. — Хроника и пр.

Празника на родната просвѣта.

Прѣди единадесетъ века, въ епохата на величieto на първото Българско царство, Кирилъ и Методи, двама брати българи отъ Солунъ, издигнати по-късно въ степенъ на духовни свѣтци, положили въ Цариградъ основния камък на нашата родна писменостъ и книжнина. Никое дѣло не е било тъй дълготрайно, никое дѣло не е оставало тъй незабвено отъ въковетъ и житейскитѣ бури, като това на двамата равноапостоли. Тя дадоха на българския народъ родна писменостъ и книжовност, която кръпи неговото съзнание въ най-тъмната епоха на духовното и политическо робство. Въ Цариградъ, въ лѣто 863, Кирилъ и Методи изградиха оня лъчезаренъ фартъ, който стопляше и поддържаше духътъ на българина презъ въковетъ на най-мрачното минало. И ако днесъ ние дължимъ какъму своето съществуване, като отдалеченъ народъ, то е единствено на нашата родна писменостъ и книжовност, която въ дните на най-големитѣ бури, бѣха спасителенъ якоръ за нашия родъ. Кой не си опомня мощния гласъ на хиландарския отецъ Пандъ въ тежкитѣ дни на духовната тъмнина за народна гордостъ и съзнание? Нашето родно четмо и писмо е било въ въковетъ на миналото основа звано, което е опоявало прѣспатата българска челядь. Чрезъ такъ той е крачилъ своята националностъ; та сж караха всички българи да се чувствуватъ синове на единъ и сщъ народъ.

Когато днесъ, ведно съ цѣлия български народъ, ние, добруджанци, празнуваме празника на родната просвѣта, не можемъ да не си спомнимъ времето на мрачното минало. Ние не можемъ да не си напомнимъ дните на гоненията на ромъния, които чрезъ затварянето на нашитѣ училища, отъ кадето се изрѣкоше родната писменостъ и просвѣта, цѣляхъ нашето обезличаване като отдалена етническа единица. И, благодарение на оная жилавостъ, съ която се отличава нашия родъ, ние можахме да удържимъ побѣда въ неравната дълга и мъчителна борба.

Днесъ, вече, освободени отъ ромънския гнетъ, ние сливаме своитѣ чувства съ тия на всички българи.

Не можемъ, обаче, да не дадемъ изразъ на своето негодувание отъ несправдата, която се извърши спрямо родния ни край въ Букурещъ. Крапени въ неравната борба съ наложбата да се видимъ най-послъ и политически единени съ общото си отечество, ние се виждаме напослъ разлжчени отъ прѣгреднитѣ на своята майка — България. Обаче, съ това не може да отпадне нашия български духъ; ние чувствуваме у себе си още много енергия, за да служимъ на нашето народно дѣло. Нашата непоколебима вяра е, че чрезъ духовното единение и съ засилване, нашата борба, ще постигнемъ политическото си обединение съ общото отечество. Прѣдъ насъ ясно се очертава нашия пътъ — чрезъ прѣ-

газване прѣходнитѣ положения, трябва да осмислимъ своята цѣль. Ако затова сж пуждни още жертви, добруджанското население е готово да ги даде, но то има да пазува на кърватитѣ завети на ония, които умряха щастливи за неговия идеалъ.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Известия отъ Щаба на Действуващата армия за 23 май 1918 г.

Македонски фронтъ. Западнотъ Охридското езеро бѣха прогонени съ огнь французски роти, които се опитаха да прибягнатъ въштитъ прѣдни постове южно отъ с. Хомешъ. Между Охридското и Прѣспанското езера огнената дѣйностъ отъ наша и неприятелска страна бѣше скъпена. Наши шурмови дружини, проявяваха въ неприятелскитѣ позиции, западнотъ отъ Прѣспанското езеро и заловиха нѣколко плѣнници французи. Сѣвернотъ отъ Битоля, въ завой на Черна, южно отъ с. Хума и при Дойранъ отъ време на време артилерийската стрѣла отъ двѣтъ страни се засилваше. Южно отъ Дойранъ разпръснато едно силно английско отделение. Въ Битолско германскитѣ авиатори свалиха 3 неприятелски аероплана, които паднаха прѣдъ нашитѣ позиции и бѣха унищожени отъ огня на нашата артилерия.

Съюзнически свѣдения.

Западнотъ военнотъ театръ. Въ областта на Кемелъ оживена огнена дѣйностъ. Сѣвернотъ отъ с. Кемелъ и южно отъ Локедъ, отбихме по вечера частичнитѣ неприятелски атаки. Отъ двѣтъ страни на р. Ли и по канала Ла Гасе малкия задпозиционенъ теренъ биде изложенъ на силнотъ неприятелски огнь. Между Авръ и Албертъ неприятелската дѣйностъ бѣ твърдъ оживена. Между р. Сона и Сазъ имаше само прѣходна бойна дѣйностъ. Една наша аеропланна ескадра атакува на 20 сръшу 21 френтскитѣ муниционни лагери при Биарги. Подпоручикъ Меконфъ свали въ въздушенъ бой свои 27 противникъ, а лейтенантъ Лютеръ — своитѣ 23 и 24 противникъ.

Въiena. По италянския планински фронтъ — усилена бойна дѣйностъ. Прѣзъ нощта двѣ неприятелски роти атакуваха нашитѣ позиции сѣвернотъ отъ Коль-де-Росе, обаче бидоха отбити съ контра атака.

Прѣдизборната декларация на ромънското правителство

(Специална телеграма)

Букурещъ. Въ клуба на консервативната партия вчера Маргиломанъ и Арнонъ сж направили извѣщения върху задачитъ на парламента, чиято съставка е прѣдстояща. Маргиломанъ казалъ, между другото, че първата задача на парламента е ратификацията на мирния договоръ. Мирътъ не го прѣдизвикахме ний, а виновницитѣ на войната. Правителството завари прѣдизвикания миръ подписанъ и частично изпълненъ. За да се сѣди върху сключения миръ, трябва да се не забравя, че Ръжния прѣдизвика войната. Ний години подъ редъ очаквахме момента да изпаднемъ на бившитѣ си съюзници и ний сме побѣдени. При това, съ договора придобихме цѣла областъ, защото Вѣсарбия съставлява нераздѣлна частъ съ Букурещкия миръ. Трѣба търпеливо да да повесимъ трудноститѣ и съ рѣшителностъ да възстановимъ страната, която други разрушиха. Парламентътъ трѣба да установи отговорноститѣ, защото прѣдательство е да се почва война безъ подготовка. Освѣзъ декларацията на генералъ Григореску, Маргиломанъ прочелъ доклада на генералъ Аславъ за

домното положение на тутраканската крѣпостъ. Извършени сж краби, интернирани и малтретирани и страната иска наказанието нѣтъ. Парламентътъ ще въведе административни реформи и ще установи аграрната и изборната системи съ промѣна на конституцията. Консервативната партия ще обяви за необходимъ принципа на експроприацията, за да удовлетвори справедливитѣ искания на работническата земеделска класа. Искане аграрна реформа, която не да разпокаса и разпрѣдѣли едрата собственостъ, а да позволи създаването на сръдна земеделска класа. Не искане създаването на привилегировани класи, а искане хармонизирането на класитѣ, за да се увеличи до максимумъ земеделско производство.

Избирателната реформа ще разшири изборното право, защото върода прояви въ войната по-мече крѣпостъ, отколкото направилъ тоа политиката. Маргиломанъ възнавѣрява извѣстни ограничения на пресата, като я ваправи стоговорна.

Арнонъ сравнилъ сегашния миръ съ 1913 година и го наричалъ болезненъ. Изгубихме Добруджа, областъ, гдѣто Ромъния прояви максимумъ отъ цивилизаторска сила, изгубихме Карпатитѣ, джипата на ромъния Ний напалихме съ 80% претенциитѣ на противникитѣ. Мирътъ дава възможностъ на страната да се развие политически и икономически.

Въ доклада на генералъ Аславъ върху тутраканската крѣпостъ, който прочелъ Маргиломанъ, се казало: установенитѣ отъ командующия 17 дивизии недостатѣни сж липсата на подвижни резерви и много разтегления фронтъ. Първия планъ за укрепването на Тутраканъ прѣдизвикалъ 16 километра територия, а генералъ Илеску удвоилъ територията, безъ обаче да увеличи пропорционално войскитѣ, прѣдизначени за защитата на крѣпостта. Липса на разузнавателни органи, навазери, балони, аероплани и муниции за картечницитѣ 120 милиметровѣ гаубици бездѣйствували, понеже запалитѣ не се възпламенявали. Шестъ куполи за гаубици отъ 120 м. и три 120 м. гаубици бездѣйствували по липса на подложки. Поддрѣпенната били съвсѣмъ недостатѣни.

В. Р. Тоя докладъ отъ генералъ Аславъ, който е отговоренъ за падането на крѣпостта и неговото изписане, цѣли да уналожава значението на тутраканската крѣпостъ.

Украинскитѣ въпросъ въ Райхстага.

Въ „Berliner Tageblatt“ Херсъ-Форстъ я зава. Както се научаваме въ Райхстага ще се дебатира отново върху покорението въ Украина и, въроятно, ще се изтъкнатъ сжщитѣ аргументи, които се изтъкнаха и по-рано. Тогава стана извѣстно, че обратътъ на нѣщата въ Украина се дължи на неподходящитѣ мѣрки на фелдмаршалъ Ахторпъ и на недостатѣното взаимодѣйствие между военнитѣ и политически власти, дѣйстващи въ тази страна. Тази критика бѣ призната за правдива и отъ вицекамплера ф. Шаеръ и ние нѣмаме намѣрение да я отслабваме, но намъ се струва че ти не засѣга сжщитѣ въ това събитие. Ние казваме, че причинитѣ за недоразумѣнията въ Украина се криятъ много по-дълбоко — въ цѣлокупната германска източна политика.

Добруджанци, бодърствувайте, скоро нашата кауза ще има пълненъ успѣхъ.

Договора за миръ между централния съюзъ и Ромъния.

(Продължение от бр. 135).

ГЛАВА IV.

Военни обезщетения.

Съгласно чл. 13, договорните страни се отказват взаимно от обезщетение за направените от държавните им военни разходи, като въпроса за връщането от войната ще се уреди от отделни спогодби.

ГЛАВА V.

Изпразване на окупирани територии.

Заетите днес от окупационните сили ромънски територии, от изключение на предвидените области в глава III, остават за сега военно окупирани, като тяхното изпразване ще бъде предмет на нова спогодба. Ефективът на окупационните войски не може да надмине шест дивизии, възвръщени от формациите, които са употребени за економическото използване на областта (чл. 14). Сегашното военно управление се запазва, съвместно с права, до ратификацията на мирния договор. Ромънското правителство, обаче, има право да уволнява и назначава чиновници веднага след подписване на договора. (чл. 15).

След ратификацията на мирния договор, гражданското управление на окупирания територия ще се предаде постепенно на ромънските власти. (чл. 16).

Съгласно чл. 17, до пълното изпразване на окупирания територия, към ромънските министерства ще се назначи по един граждански чиновник на окупационното управление, който да улеснява прехода на гражданското управление въ ржицата на ромънските власти.

Ромънските власти трябва да изпълняват разпоредбите, които началниците на окупационната войска ще считат необходими за сигурността на заетите територии и за сигурността, поддръжката и разпръскването на тяхните войски.

Съобщителните орждства, железници, поща и телеграфът, до вся разпоредения, остават под военно управление, като могат да бъдат турени на разположение на ромънските власти и население съгласно условията за такъв случай.

Отделен договор ще се сключи за участието на висшето командване при управлението на ромънската банка Национала и на Централната каса на популярните банки, както и за уреждане на паричния оборот и изплащанията.

Съгласно чл. 18 се възстановяват въ всички случаи права ромънските съдебни инстанции, като, обаче, за лица принадлежащи на окупационната войска си остават компетентни само военните власти. Също така нарушението разпоредбите на окупационното управление остава от компетентност на военни окупационни съдилища.

Сношенията между окупирания и неocupирана ромънска територия ще става съгласно едно споразумение, което ще се изработи. Завершването на близките от окупирания част ще става, обаче, дотолкова, доколкото ромънското правителство ще осигури поддръжката им съ внос на храни от Молдова или Бесарабия. (чл. XIX).

Член 20 определя реквизициите. След ратификацията на договора, окупационната войска не ще има право да реквизира, освен от следните изключения:

Главното военно командване си запазва правото да реквизира външни храни, зеленчуци, храна за добитък, вълна, добитък и месо от производството на 1918 година, както и петрол и негови продукти, както и да разпорядва тяхното добиване, обработване, пренос и разпръскване. Ще се имат предвид нуждите на населението.

Ромънското правителство трябва да изпълнява изплатите на главното командване за реквизиции за

нуждите на окупационната войска, както и на други външни, които, въ силата на други спогодби, Ромъния си трябва да достави.

Съгласно чл. 21, поддръжката на окупационните войски става за сметка на Ромъния. Онова, което се реквизира за други цели, ще се заплаща от окупационните държави.

Издадените от окупационното управление разпоредения ще се отменят от особни спогодби. Те не дават право на никакви обезщетения. Придобитите въ силата на тия разпоредения права ще се считат за Управителите и ликвидаторите на имущество, назначени от окупационното управление, не могат да бъдат подведени под гражданско отговорност без разрешението на главното командване, нито подлежат на никаква отговорност, за да се изпълняват тази длъжност. (чл. 22).

Чл. 23 предвижда, че всички разходи направени въ окупирания територия от окупационните сили, за обществени постройки и индустриални предприятия ще бъдат възвръщени на тия сили. До изпразване на заетата територия тазива индустриални предприятия остават под военно управление.

Следва.

ПРЪГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„VOSSISCHE ZEITUNG“. Въ предизборните партийни агитации въ Ромъния не става въпрос само за борба орбщу Братияну, но за прѣмахването на цѣла една система. Тамъ ще се покаже на какви привърженици разчита още Братияну и доколко той, въпрѣм даденото на Маргилманъ обѣщание, се поддържа още от дворцовитѣ кръгове въ Яшъ. Въ всички случаи, извънредно интересно и поучително би било едно вглѣждане задъ кулисите на ромънската политика. Тамъ ще се види колко от хубавитѣ думи, казани относително възраждането на Ромъния, ще се прѣвърнатъ въ дѣло и колко ще си останатъ само ерази. Това, може би, въ за сѣга политиката на Братияну, която излиза изъ границитѣ на Ромъния.

Отказътъ на либералитѣ и такситѣ отъ участие въ приближаващитѣ парламентарни избори се обяснява отъ страхътъ отъ поражение. Братияну, обаче, кога да прикрие това отъ декларацията, че либералитѣ не могатъ да взематъ участие въ изборитѣ, понеже разтурянето на парламента станало по конституционенъ пътъ.

„NORD. ALLG. ZEITUNG“. Както е известно, споредъ едно съобщение на Австро-унгарското правителство, германскитѣ поданици, които сѣ пострадали отъ войната въ Галиция, трябва да заявятъ своитѣ претенции прѣдъ окръжнитѣ власти въ мѣстността, където сѣ нанесени загубитѣ. К. и К. управление въ Краковъ отново опредѣля, че военитѣ щети въ политическитѣ окръзи на източна Галиция, трябва да се заявятъ до края на м. май 1918 год. съ изключение на окръжитѣ Brody, Scalat и Zbaraz, въ които срокътъ е до края на м-цъ юни 1918 год. При достатъчно основателни мотиви управлението може да допусне за явлення за щети и следъ изтичането на тия срокове!

„ПОСЛѢДНІЯ НОВОСТИ“. Министра на външнитѣ дѣла Василенко получи едно телеграфическо съобщение отъ Ленинъ, че пристигналата отъ Курскъ въ Киевъ руска делегация е уполномощена да започне мирнитѣ прѣговори съ украинското правителство. На 10 май между членоветѣ на руската делегация и прѣдставителитѣ на външното министерство имаше разговори подъ прѣдседателството на Василенко. Въ тѣзи разговори се изясниха основнитѣ черти на прѣдстоящата мирна конференция между Украина и Русия.

Четете вѣстникъ „Добруджа“ защитникъ на добруджанската кауза

Делътъ 7 май въ замѣна Котроени.

7 май, 9 ч. 30 м. пр. пл. Модерната жѣлта постройка на замѣна е още пуста. Само нѣколко журналисти стоятъ прѣдъ входоветѣ му. Отъ страни цѣла батарея отъ фотографически и кинематографически апарати е готова за настѣпение. Първия етажъ на замѣна служи за отбирание на отдѣлнитѣ делегации. Тѣ за турската делегация е опредѣленъ салонъ на кралицата. Когато сѣпчето започна да разкъсва облаци, автомобилитѣ започнаха да пристигатъ една следъ другъ. Въ единъ отъ първитѣ автомобили пристигна първия дѣйствителенъ отвѣтникъ, неговъ прѣвзходителство Д-ръ Кримге, германски делегатъ, висшъ чиновникъ въ отдѣленieto на международнитѣ договоритѣ при министерството на външнитѣ дѣла въ Германия. Между ромънскитѣ генерали личи ескадроната фигура на генералъ Коанда, Маргилманъ и Армонъ. Следъ турския генералъ отъ кавалерията Изетъ паша и министра на външнитѣ дѣла, Ахмедъ Несими бей, вървѣха българитѣ: Радославовъ, Топчевъ и генералъ Ставровъ. Изъ следващия автомобилъ се показа тънката фигура на австро-унгарския посланикъ Митагъ. Следъ това германцитѣ: „онъ Кюлманъ, съ посланика Ревенбергъ, е. Кюрнеръ и графъ Валдбургъ, легационнитѣ отвѣтници въ Цариградъ — Хостманъ, шефътъ на политическия отдѣлъ въ Ромъния, посланикъ графъ Обендорфъ съ легационния отвѣтникъ Рихтхофенъ, изъ Софии, легационнитѣ отвѣтници е. Хюшъ, графъ Бернцорфъ, чиновникъ въ министерството на външнитѣ дѣла въ Берлинъ, генералъ-майоръ Хелъ, прѣдставителъ на главното командване и морскитѣ капитанъ Беке, прѣдставителъ на адмиралтейския щабъ на морината. Най-послѣ пристигна автомобилътъ на баронъ Буринъ съ легационния отвѣтникъ графъ Колоредо.

Горъ въ голѣмата стая на германската делегация се събраха постепенно всички при особено оживѣние. Кюлманъ подписва актове, между които и отдѣлния планъ на пристанището Турно Северинъ. Многа отъ допълнителнитѣ договори бѣха готови една вечерта! Българо-турскитѣ прѣговори по това време още не бѣха привржени. Когато азъ говорѣхъ съ легационния отвѣтникъ е. Шюнь, всички господа на чело съ Кюлманъ и Буринъ, се отправиха въ историческата обѣдна зала, въ която на 27 августъ заседава съдебния за Ромъния короненъ съветъ. На стѣната — дѣветъ, както и по-рано — висятъ картината на Flüggen: „Морското патуване на князъ Карлъ“, подарѣкъ отъ Кайзеръ Вилхелмъ II съ саморъчно написанитѣ отъ него стихове на Uhland:

„Князъ Карлъ стоеше на кормилото

Безъ да каже ни дума,

Съ здрава ръка той управляше кораба,

До катъ бурята затихне.“

Не точно тъй се случи. Князъ Карлъ ромънски умръ, а кораба, поврѣденъ, една присигна на мирното пристанище. Трѣбва да се надѣваме, че поне въ бъдеще той ще бъде управляванъ по цѣлесобразно, въ съгласие съ държавнитѣ кораби на централнитѣ сили.

Въ обити думи изрази тѣзи надежда и е. Кюлманъ, който седѣше до баронъ Буринъ край дѣлгата зелена маса. Следъ това отдѣлнитѣ делегации се сѣбраха на групи, за да започне подписването на договоритѣ. Подписването на договоритѣ причини още трудъ, защото изѣвотна частъ отъ допълнителнитѣ договори трѣбваше да се прѣгледатъ, понеже бѣха подписани по-рано отъ други делегати. Въобщо, цѣлитѣ исторически процесъ се извърши съвсѣмъ акуратно. Никакви формалности, никаква иншностъ, никакви ексцеси. Актътъ на подписването се извърши съвсѣмъ просто. Следъ взаимни ръкожатисания делегатитѣ на държавитѣ, които сключиха мира въ Букурещъ, се отпатуваха.

(в. „Berliner Tageblatt“)

Проф. Романски и Д-ръ Пеняковъ.

Продължение от бр. 135.

Ромънски свидѣтелства по въпроса за Добруджа.

(1878 год.)

Кореспонденция на вѣнския в. „Presse“.

Букурещъ, 10-мартъ.

Мемоарътъ набѣгна още веднажъ на извѣстното въ още на I февруари становище, което провъзгласи една неотклонима съпротива. Правителството на князъ Карлъ ще се откаже по-скоро отъ властта, но по никакъ начинъ нѣма да отстъпи ромънската частъ на Бесарабия, срѣщу каквото и да е обезщетение отъ другата страна на Дунава.

Ромънското правителство настоява твърдо, че не му е направено отъ страна на руското правителство по официаленъ дипломатически пътъ прѣдложение за отстъпването на ромънската Бесарабия срѣщу Добруджа. Ромънското правителство, обаче, е принудено да от-

хвърля на енергично една такава замѣна въз основа на следващитѣ въ текста на мемоара мотиви.

Следъ това мемоарътъ минава върху въпроса, ако Ромъния пристѣпни Добруджа, ще запази ли, както до сега своето прѣтежение надъ цѣлата дунавска линия и устиата. Не трѣбва да се изпуска изпрѣдъкъ, че двата дунавски брѣгове, отъ Каларашъ до Браила, поради многото блатъ сѣ непроходими, тъй че съобщението съ Добруджа и Черно море става много трудно. Отстапването на Бесарабия би било не само загуба за търговията по лѣвния брѣгъ на Дунава отъ Каларашъ дори дори до устиата, но би било и въщо по-значително: Влѣдѣнието на Добруджа за Ромъния би било по-малко нещатно, единъ товаръ, и може би, източникъ на постоянна опасност. Отъ послѣдната фраза ясно се вижда, че мемоара набѣгна на домогванията, които българската държава би подала, като се твърди, че тази областъ нѣкога е била българска територия.

Въз основа на тѣзи доводи мемоарътъ завършва съ следното съображение:

„Загубата на Бесарабия, следъ толкова парични и кръвни жертви, които даватъ право на Ромъния да очаква едно по-добро обезщетение, би прѣдизвикала въ цѣлата страна, прѣди обявяването на независимостта, едно сѣдбоносно неспокойствие и агитация.

Изъ в. „Romania libera“.

Тѣзи сѣ помогли да приематъ Добруджа и устиата на Дунава. Тѣ ще прѣтежатъ едно добро пристанище на морския брѣгъ — Констанца, което не бѣде свързано съ една противоположна точка на областта, която остава тѣ не владѣе, посредствомъ железопътната линия. Тѣ ще могатъ тогава да прѣнесатъ своитѣ храни направо къмъ Черно-море, външе да правятъ това по заобикалящия пътъ по цѣлия Дунавъ. Въ отговоръ ромънитѣ имъ заявяватъ, че тѣ нѣ добри разбиратъ своитѣ интереси. Споредъ тѣзи разбирание, пристѣпването на Бистреджа би било едно, незадоволително обезщетение за загубата на бесарабската територия съ нейнитѣ пристанища, които макаръ и да се намиратъ на Дунава отъ тази страна на устиата, сѣ имъ сѣщо тѣ не лесни, както и ако се намираха на самия морския брѣгъ. Ромънитѣ сѣщо тѣ казватъ, че би било твърдѣ тежко да владѣятъ Добруджа, понеже тази областъ ще бѣде отдалѣна отъ самото княжество посредствомъ Дунава. Споредъ тѣното мнѣние, съобщението съ прѣдпащата властъ не би а могли да бъдатъ стабилни, освѣтъ чрѣтъ непрактични лѣтници.

(Слѣдъ)

СКРЪБНА ВЪСТЪ.

Съ сълзено отъ дълбока скръбъ сърце, извънтяваме на роднини, приятели и познати, че незабравимия ни и непръжливия синъ, братъ и сродникъ

Атанасъ Андреевъ Коевъ

на 25 годишна възраст.

Отвлеченъ отъ коварния ромъни на 23 августъ 1916 год. се е поминалъ на 20-й декември с. г. въ пламническия лагеръ въ Команеш, Молдова, далече отъ своите родители, брати и роднини, безъ да бже родителски оплакватъ.

Ти, Атанасе, почивашъ въ далеченъ и познатъ край.

Почивай спокойно!

Поклонъ предъ твоя гробъ далеченъ!

ДЪЛБОКО ОНЕЧАЛЕНИ.

Баща Андрей, майка Мария, братя Кольо и Петър, сестри Иова, Каля, Рада и Черна, Зетюви Пенко и Генчо, с. Монушларъ (Балчишка околия)

18 май 1918 год.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция и радиотелеграма).

Надеждитъ на англичанитъ.

Малта. Въ една рѣчъ, държана на 15 тог, генералъ Смакъ казалъ:

„Къмъ края на четиригодишната война, германцитъ полагаатъ най-голямъ усилия, за да нанесатъ рѣшителния ударъ. Германия се надъваше да раздѣля Британската войска отъ французката такава и, следъ като унищожи английската армия, да докара край на войната. Ние ще докажемъ на неприятеля, че както народа, тъй и войската, нѣма да чувствуватъ умора въ осуетяването на тия германски стрѣлки. Намѣренето на неприятеля е да ни откъсне отъ пристанищата по канала. Обаче, това той не ще успѣе, следъ като ние затворихме и направихме безполезни за него пристанищата Зебрюге и Остенде. Неприятелътъ числено не е по-силенъ отъ насъ. Неговото прѣвъзходство се състои въ единството на командването. Днесъ, обаче, ние сме равни на него и въ това отношение.“

Военнитъ задачи на Уилсонъ.

Амстердамъ. Райтеръ съобщава, че прѣзидентътъ Уилсонъ, въ една рѣчъ предъ събранията на Червенния кръстъ въ Ню Йоркъ, казалъ между другото: „Ние имаме да изпълнимъ двѣ задачи. Първата е да спечелимъ войната. Че ние ще я спечелимъ, върху това не трѣбва да има нѣкакво съмнѣние.“

Жертвѣтъ отъ въздушното нападение на Лондонъ.

Амстердамъ. Съобщаватъ отъ Лондонъ, че жертвѣтъ отъ послѣдното германско въздушно нападение надъ тоя градъ възлизатъ на 17 мъже, 17 жени и 6 деца — убити; 37 мъже, 49 жени и 25 деца — контузени и 8 мъже, 3 жени и 1 дете — ранени.

Турско-финландскитъ миренъ договоръ подписанъ.

Цариградъ. (Милл) Мирътъ между Турция и Финландия е подписанъ отъ прѣдставителитъ на двѣ страни на 11 май н. г. въ Берлинъ.

Улични борби въ Москва.

Петербургъ. (Райтеръ). Борбитъ между болшевикитъ и анархиститъ започнаха отново въ Москва. Събититъ волеви обсадиха зданията на анархиститъ заедно съ главната имъ квартира, едновременно търговски клубъ, върху който сега се вѣе едно голямо черно знаме съ надписъ „Анархия“. Анархиститъ отказаха да се прѣдадатъ и се зацѣпиха съ оръжия, бронирани кола и рачни бомби. Около такива борби сѣ стана и въ другитъ улични въ Москва. Тѣ нареченитъ анархисти — федералисти,

следъ получасова прѣстрѣлка, издигнаха бѣло знаме. Загубитъ отъ двѣ страни още не сѣ извѣстни. При Брехелъ, сѣдалището на народнитъ комисари сѣ поставени много оръжия. Борбитъ продължиха и на 12 т. н.

Корниловъ убитъ?

Киевъ. Въ Киевская мысль съобщава: Въ Киев скитъ военни кръгове се потвърждава извѣстното, че генералъ Корниловъ е падналъ убитъ въ сраженити на 13 априлъ при Екатеринодаръ.

Хроника

ПРОГРАМА

за отпразднуване празника на българскитъ просвѣтители и равноапостоли св. св. Кирилъ и Методий на 24 май 1918 год. въ гр. Бабадагъ.

Прѣдъ пладнѣ.

1. Отъ 7 до 9½ ч. божествена служба въ черквата „Св. Димитрий“.

2. Въ 9½ шедствие отъ черквата до училището „Св. Кирилъ и Методий“.

Ученицитъ се нареждатъ въ дѣсно, отъ павилиона въ училищния дворъ, войницитъ въ лѣво, а гражданитъ прѣдъ павилиона съ лице къмъ училището.

3. Отъ 10 до 11 часа водосвѣтъ прѣдъ училището, рѣчъ, хорони пѣсни и декламации, парадъ на войскитъ.

4. Отъ 11 до 12 ч. народни хора.

Следъ обѣдъ.

1. Въ 3½ ч. военната музика свири въ училищния дворъ.

Въ 4 до 5 ч. литературно-музикално забавление въ кинематографическия салонъ съ безплатенъ входъ.

Подпрѣседателтъ на Райкстага г. Д-ръ Паме пристигналъ вчера заедно съ съпругата, въ София, като гостъ на българското дружество за културно обикновение отъ Германия. На гарата той билъ поздравенъ отъ прѣдседателя на Народното Собрание г. Д-ръ Вачевъ, подпрѣседателя г. Д-ръ Момчиловъ и отъ настоятелството на казаното дружество. Въ орѣда г. Паме щѣлъ да държи публична сказка, следъ което щѣлъ да направи една обиколка изъ България.

Покана къмъ Бабадагчии. Нѣколко видни бабадагчани замислитъ реновирането на едно женско благотворително дружество. За тая цѣль въ недѣли, — 26 тог, въ 5 часа послѣ пладнѣ ще има събрание въ зданието на Народното първоначално училище „Св. св. Кирилъ и Методий“ за размѣни мисли, на което се поканватъ да присѣдствуватъ всички българци безъ разлика.

Партийни събития въ София. Тия дни въ София сѣ държели събитията вишия партньоръ събитъ на, отамболититъ — петковисти и тоя на обединената социалдемократическа партия.

Коситбата на сѣното. Дирекцията за стопански грижи и обществена прѣвидливостъ е раздѣлила войска околия на райони и за всеки районъ е прѣвидѣла по 50 косачи, та коситбата въ всеки районъ да бже привършена на време.

Маята за сирене. Скоро ще бже разрешено отъ земеделския отдѣлъ при Дирекцията по прѣхраната освободити търговците отъ мая за сирене и кашкавалъ. Земеделския отдѣлъ нани районитъ комитети въ отраната, да му съобщатъ ком мандражии отъ районитъ имъ иматъ нужда отъ мая, за да имъ бже изпратена.

Отпуски за войницитъ. Щабътъ на дѣйствующата армия е заповѣдалъ да се пуснатъ по 30 дневенъ отпускъ своевременно всички войницитъ отъ тѣла на армията, които притежаватъ годни сѣнокосачки и жетварки.

Редакцията на вѣстника дѣри една възрастна жена за постоянна служба.

Нѣмъ нашитъ случайни сътрудници. Редакцията моли своитъ случайни сътрудници прѣдварително да си онематъ прѣписи отъ изпращанитъ имъ статии, дописки и кореспонденции, защото тѣ нѣма физическа възможностъ да повѣща тѣя, които не се помѣстватъ въ вѣстника. Нито пъкъ можа да отговори войнику кой работи нѣма да се печататъ и защо. Този забѣдъ нѣ редъ редакцията спазва безъ изключение.

Упомяватъ се г. г. абонатитъ на в. „Добруджа“ при поднавяване на абонамента и промѣна на адреситъ си, НЕПРѣМЪВНО да съобщаватъ и № на етикетчето, на което сѣ напечатани адреситъ нѣ.

Отъ Администрацията

ВООЪКЪ ЗА ПРОДАНЫ

продава се воекъ гарантирана чистота и качество.

Справка администр. на вѣстника за М.

ВАЖНО ЗА СКОТОВЪДЦИТЪ ОТЪ ДОБРУДЖА.

МАТЕРИЯ ЗА ВРАСТА

РАЗПОЛАГАМЪ САМО СЪ 80 КИЛОГР.

Побързайте, защото и йто прѣвари, той ще натевари.

Цѣна 20 лева литрѣтъ.

Скотовѣдци, тичайте при

НИКОЛА КОСТОВЪ

3—3

книжаръ — Балчикъ

БИБЛИОТЕКА

„ДОБРУДЖА“

Издава Народо спомогат. фондъ „Добруджа“.

Излъзоха отъ печатъ и се пускатъ въ продажба следнитъ книги:

№ 1. Историческитъ права на България върху Добруджа отъ Миланъ Марковъ. Цѣна 2 лева.

№ 2. Добруджа и нашегъ възраждане — (Културно-исторически издирвания) отъ С. Чилингировъ. Цѣна 5 лева.

№ 3. Юстиниановото прѣстанище отъ Д-ръ Ив. Пенковъ. Цѣна 1-50 лева.

№ 4. Мемора на Добруджани, съ една фотографическа снимка, отъ Централния Добруджански Народенъ Съветъ. Цѣна 1-50 лева.

№ 5. Ромѣиситъ жестокости надъ отаѣчното добруджанско население въ Молдова. I свѣтъ. По официални ромѣиски документи и лични изповѣди съ една факсимиле и една фотографическа снимка. Отъ Драгомиръ Пачовъ и Данаилъ В. Бацевъ. Цѣна 2-20 лева.

Всички порѣчки да се изпращатъ до Библиотека Добруджа, ул. Гурко № 16. Телефонъ № 868 и дружество Куриеръ — София.

На книжари-отстъпка по споразумение. Намѣра се при всички вѣстникарски агенции и книжари въ Царството.

Въ Тухча — при книжарницитъ Кр. Дончевъ и Дим. Малоскитски.

Въ Бабадагъ — въ книжарницѣ ф. „Добруджа“.

КОММЕНДАНТСКА СЕКЦИЯ при III Отдѣла Армия

Обявление

№ 507

гр. Бабадагъ, 18 май 1918.

Командантската секция при III отдѣла армия обявява, че издадена отъ сѣщата реквизиционна комитетъ на Прѣседателя на общинската тричленна комитетъ въ с. Башбунаръ, бабадашка околия, подъ № 863 отъ 10 февруарий 1917 г., за реквизиранъ 2760 игр. ечемикъ е изгубена. Ако въ десетдневенъ срокъ отъ трикратното публикуване настоящото въ вѣстника „Добруджа“ не се прѣдаватъ въ сѣщата претенция ще бже издаденъ дубликатъ и изплатена оумата на прѣдседателя на тричленната общ. комитетъ въ Башбунаръ. Да се считатъ за невалидни, общо и въско прѣхвърляне правата ми на трето лице да се считатъ за невалидно.

Началникъ на воен. секция:

Напнтанъ Петровъ

Добруджа ще диша само чрѣзъ дробовѣтъ на Отечеството — майна България!

МАРТИРОЛОГЪ

НА ИЗБИТИЕ И ЗАГИНАЛИЕ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛЪЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

9

№ по редъ	Име и прѣзвие на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околни	Възрастъ	Семейно положение	Колко деца има	Занятие	На кой датъ правъ 1916 г. е билъ отвлъченъ	Гдѣ е загиналъ
247	Тодоръ Митевъ	гр. Меджидие	Меджидийска	46	Жененъ	5	търговецъ	14/VIII	с. Подолени
248	Панаѣотъ Чаушевъ	"	"	65	"	4	"	"	с. Дънжени
249	Юрданъ Гончевъ	"	"	51	"	3	надничаръ	17/VIII	с. Стефанови
250	Цено Стояновъ	"	"	60	не жененъ	—	тъжловецъ	14/VIII	"
251	Живко Митевъ	"	"	23	"	—	работникъ	16/VIII	"
252	Христо Исифовъ	"	"	18	"	—	"	"	"
253	Андошъ Илиевъ	"	"	25	"	—	"	"	"
254	Синосъ х. Иса	"	"	48	Вдовецъ	3	зидаръ	24/IX	"
255	Риза Тикобъ	"	"	42	жененъ	4	пол. пазачъ	"	"
256	Абдулъ х. Мустафа	"	"	35	Вдовецъ	3	желязаръ	"	"
257	Ибраимъ Ибусъ	"	"	50	жененъ	4	набавтъ	"	"
258	Каратасъ Аногъ Асанъ	"	"	51	"	—	пейтонджия	"	"
259	Меминъ Мурадъ	"	"	68	"	—	ханаинъ	"	"
260	Мустафа Юмеръ	"	"	21	не жененъ	—	набавтъ	"	"
261	Тасинъ Илиасъ	"	"	27	"	—	земледѣлецъ	"	"
262	Аногъ Халилъ	"	"	42	жененъ	1	"	16/IX	"
263	Юбани Али	"	"	35	"	3	"	"	"
264	Велика Золутула	"	"	45	"	3	слуга	"	"
265	Етиминъ Аметъ	"	"	31	не жененъ	—	земледѣлецъ	"	"
266	Табанъ Юсуфъ	"	"	50	"	—	ханаинъ	"	"
267	Хаджи Вакиръ	"	"	56	"	—	"	"	"
268	Кюртъ Мехметъ	"	"	34	"	—	"	"	"
269	Абдулъ Абдураимъ	"	"	48	жененъ	3	"	"	"
270	Ибраимъ Джеферъ	"	"	29	"	2	слуга	"	"
271	Асанъ Абибъ	"	"	30	"	2	земледѣлецъ	"	"
272	Халилъ Джелалъ	"	"	37	"	2	обучеръ	"	"
273	Франтиъ Аметъ	"	"	32	не жененъ	—	земледѣл.	"	"
274	Табей Мехмедъ	"	"	40	"	—	ханаинъ	"	"
275	Табанъ Хю анъ	"	"	37	"	—	"	"	"
276	Хафузъ Омеръ	"	"	43	жененъ	3	табакѣ	"	"
277	Кримли Илиасъ	"	"	38	"	4	търговецъ	"	"
278	Мехмедъ Алилъ	"	"	33	не жененъ	—	ханаинъ	"	"
279	Алилъ Музахоръ	"	"	17	"	—	земледѣл.	"	"
280	Келъ Мехмедъ	"	"	36	"	—	ханаинъ	"	"
281	Карпули Хусеинъ	"	"	35	"	—	"	"	"
282	Мустафа Омеръ	"	"	38	"	—	"	"	"
283	Кримли Абдулаимъ	"	"	40	жененъ	4	търговецъ	"	"
284	Абдулъ Меджидъ Темо	"	"	76	не жененъ	—	ханаинъ	"	"
284	Сейдъ Али	"	"	48	жененъ	2	"	"	"
282	Сейфила Зарзаватъ	"	"	32	вдовецъ	2	"	"	"
287	Аметъ Халилъ	"	"	38	жененъ	—	"	"	"
288	Никола Ивановъ	с. Гор. Добром.	Бугунска	55	"	5	земледѣлецъ	28/VIII	Сефанени
289	Иванчо Иорговъ	"	"	60	"	5	"	"	Репичени
290	Тона Пѣвъ	"	"	70	"	7	"	"	"
291	Арифъ Манутъ	"	"	65	"	7	"	"	"
292	Османъ Арифъ	"	"	19	не	—	"	"	"
293	Иванъ Желѣзовъ	"	"	45	жененъ	4	"	12/IX	Бугунъ
294	Арилъ Ферадъ	"	"	20	не	—	"	"	"
295	Вѣликанъ Василевъ	"	"	65	жененъ	4	"	"	Вейлиъ
296	Василъ Атан. Шкободжневъ	с. Дож. Чанурл.	Бабаджанска	40	"	6	"	20/XI	гара Данкени
297	Коломъ Георговъ	"	"	65	"	8	"	"	"
298	Янко Дженовъ	"	"	70	"	4	"	"	"
299	Иванъ Матѣвъ	"	"	60	"	7	"	"	"
300	Милко Матѣвъ	"	"	50	"	8	"	"	"
301	Василъ Марковъ	"	"	70	"	10	"	"	"
302	Симеонъ Черневъ	гр. Островъ	Островска	37	"	5	каруцаръ	28/VIII	Петрочени
303	Ахметъ Ахметъ	"	"	66	"	1	сакаджи	"	Щубени
304	Мокеръ Стойчо	"	"	65	"	1	долгеръ	"	"
305	Ахмедъ Юсеиновъ	"	"	65	"	—	работникъ	"	Савони
306	Милчо Тончо	с. Вежене	Тулченска	70	"	6	земледѣлецъ	4/IX	Окубинъ
307	Коста Велю	"	"	60	"	4	"	"	Щифанентъ
308	Гайчо Кара Иванъ	"	"	70	"	12	"	"	"
309	Христо Хадж. Н. Ратскиръ	"	"	60	"	10	дърводѣл.	"	"
310	Георги Вилановъ	"	"	60	"	7	земледѣлецъ	"	"
311	Християнъ Пеневъ	"	"	65	"	10	"	"	"
312	Иванъ Радукесковъ	с. Паранѣй	Бугунска	80	"	6	земледѣлецъ	"	Вотоконъ
313	Тодоръ Васадиновъ	"	"	46	"	5	баканинъ	"	"
314	Руси Боевъ	"	"	66	"	5	ковачъ	"	"
315	Маринъ Ивановъ	"	"	50	"	6	земледѣлецъ	"	"
316	Матю Тодоровъ	с. Чипели	Бабаджанска	75	вдовецъ	4	"	4/IX	Осифанени
317	Димитръ Ивановъ	"	"	58	жененъ	2	"	"	"
318	Стоянъ Петровъ	"	"	60	"	5	"	"	"
319	Нидѣлчо Видоловъ	"	"	78	вдовецъ	6	"	"	"
320	Калилъ Алексиевъ	"	"	34	жененъ	5	"	"	"
321	Василъ Добревъ	"	"	78	"	2	"	"	"

(сѣдѣ).